

Στη δίνη του αλβανικού εθνικισμού.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β΄ Σώματος Στρατού.

Με αφορμή τρία πρόσφατα γεγονότα, κρίθηκε σκόπιμο να αναφερθούν τα παρακάτω σχόλια που αφορούν στον **αλβανικό εθνικισμό**. Τα γεγονότα είναι:

Η έκθεση που οργανώθηκε στα Τίρανα με θέμα την **“ Γενοκτονία των Τσάμηδων στην Ελλάδα”**.

Η αναφορά τον περασμένο μήνα από τον Π/Θ της Αλβανίας Έντι Ράμα ότι **τελικός στόχος της πολιτικής του καριέρας είναι η να ενώσει την Αλβανία με το Κόσσοβο και**

Οι δημοτικές εκλογές στα Σκόπια, η αυξημένη δύναμη των αλβανικών κομμάτων και ο μελλοντικός τους ρόλος στις πολιτικές εξελίξεις στο κρατίδιο αυτό.

Είναι προφανές ότι οι σχέσεις της κάθε χώρας με τις γειτονικές της επηρεάζουν άμεσα τα ζωτικά της συμφέροντα, κυρίως στον τομέα της οικονομίας και της ασφάλειας. Έτσι και στην περίπτωση της χώρας μας, οι σχέσεις μας με τις γειτονικές μας χώρες εξασφαλίζουν ή απειλούν τα ζωτικά μας συμφέροντα στην περιοχή δημιουργώντας στα ασταθή Βαλκάνια, είτε προϋποθέσεις για ένα ντόμινο δυσάρεστων εξελίξεων, είτε ένα παράγοντα ασφαλείας με την αξιοποίηση των προφανών γεωπολιτικών πλεονεκτημάτων μας.

Σε αυτό το γεωστρατηγικό περιβάλλον των Βαλκανίων, οι λόγοι οι οποίοι ιστορικά αποδεικνύεται ότι αποτελούν παράγοντες αστάθειας είναι ποικίλοι που συνοψίζονται όπως παρακάτω:

1. Η σύγκρουση των συμφερόντων των μεγάλων και περιφερειακών δυνάμεων διαχρονικά.
2. Ο τρόπος με τον οποίο μέσα από συσχετισμούς δυνάμεων και συμφερόντων κάποιων εποχών, χαραχτήκαν τα σύνορα των κρατών.
3. Η ύπαρξη μιας ή περισσότερων μειονοτήτων με τις συνιστώσες τους, σχεδόν σε όλες τις χώρες των Βαλκανίων και τέλος.
4. Η ιστορικά τεκμηριωμένη τάση των λαών της βαλκανικής να έχουν μια έμφυτη θα μπορούσαμε να πούμε ροπή για σύγκρουση παρά για διαπραγμάτευση για την επίλυση των διαφορών τους.

Σε αυτό λοιπόν το κλίμα δημιουργήθηκε μέσα από τους βαλκανικούς πολέμους του 1912 - 13, το Αλβανικό Κράτος ως δυτικό ανάχωμα των Βαλκανίων. Εμπνευστές η Αυστρία και η Ιταλία που είδαν το νέο κράτος ως τη μόνη λύση για να εμποδίσουν τη Σερβία να βγει στην Αδριατική. Με όπλο τον εκβιασμό των μεγάλων δυνάμεων, οι Αλβανοί εισέπραξαν από το Μαυροβούνιο την περιοχή της Σκόδρας, από τη Σερβία όλα τα εδάφη που κυριεύσε ως το Δυρράχιο και από την Ελλάδα τη Βόρεια Ήπειρο.

Μετά όμως την πτώση του Σοβιετικού καθεστώτος στα Βαλκάνια, η πολιτική κατάσταση στις χώρες αυτές δημιούργησε επιπρόσθετα ένα ασταθές πεδίο πολιτικής και οικονομικής αντιπαράθεσης. Κυρίαρχο στοιχείο

στο περιβάλλον αυτό είναι το πρόβλημα του αλβανικού αλυτρωτισμού και των επιδιώξεών του για τη δημιουργία της μεγάλης Αλβανίας ή της μεγάλης Ιλλυρίας ή της Φυσικής Αλβανίας που είναι ο πιο καινούργιος όρος.

Οι Αλβανοί μετά από αρκετά χρόνια απομονωτισμού και αιώνες μη συγκεκριμένης εθνικής προέλευσης αναζητούν απεγνωσμένα εθνικούς μύθους αναφορικά με την φυλετική τους καθαρότητα, όπως ακριβώς το έπραξαν στο παρελθόν και οι υπόλοιποι Βαλκανικοί λαοί. Η μόνη διαφορά είναι ότι η γένεση των Βαλκανικών εθνικισμών συνέπεσε χρονικά, ενώ οι Αλβανοί ανακαλύπτουν το επικίνδυνο «παιχνίδι» του εθνικισμού τώρα όπως χαρακτηριστικά αναφέρει σε μια πολύ εμπειριστατωμένη μελέτη του ο καθ. Κ Σπ. Λίτσας.

Ο κίνδυνος που ελλοχεύει για την χώρα μας, από τον αλβανικό εθνικισμό είναι έμμεσος και αφορά στην:

Περιθωριοποίηση και σταδιακή εξαφάνιση της ελληνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου.

Πλήρη αποσταθεροποίηση του κρατιδίου των Σκοπίων και

Ασφάλεια της χώρας μας, λόγω των ιδιαιτέρων σχέσεων και της εξαρτύσεως του αλβανικού παράγοντα των Βαλκανίων με την Τουρκία. Αναφερόμενοι δε στον αλβανικό παράγοντα, εννοούμε την αλβανική παρουσία στα Σκόπια, Κόσσοβο, Μαυροβούνιο κλπ που ελέγχεται πολιτικά από τα Τίρανα.

Μπορεί κάποιος να θεωρεί ότι τα σενάρια της επιδίωξης εθνικιστικών οραμάτων και στόχων του προηγούμενου αιώνος δεν είναι δυνατόν να ευνοούνται σήμερα. Όπως όμως προαναφέραμε, **ο αλβανικός εθνικισμός, χρονικά, δεν ζει ούτε κινείται στον 21ο αιώνα και δεν έχει δοκιμάσει ακόμα, όπως οι υπόλοιποι βαλκανικοί λαοί, μια μεγάλη εθνική ήττα λόγω των αλυτρωτικών συναισθημάτων και μεθοδεύσεων.**

Από κείμενο του καθηγητή Θ. Μαλκίδη για το θέμα διαπιστώνουμε ότι η **Ακαδημία Επιστημών των Τιράνων** εξέδωσε το **“Αλβανικό Εθνικό Ζήτημα” (2006)**, όπου παρουσιάζονται με σαφήνεια οι διαχρονικές θέσεις των αλβανικών διεκδικήσεων. Ενδεικτικά αναφέρονται ορισμένες εκ των θέσεων αυτών όπως παρακάτω:

“Το αλβανικό εθνικό ζήτημα, εξελίσσεται με άξονα «τον σερβικό εθνικισμό και την Ελληνική Μεγάλη Ιδέα». Τα παραπάνω δεδομένα είχαν σαν αποτέλεσμα την «διαίρεση των αλβανικών εδαφών», σε μία περίοδο, στην οποία όπως αναφέρεται από την Ακαδημία των Τιράνων, **οι «Έλληνες, οι Βλάχοι, οι Σέρβοι, οι Μαυροβούνιοι, οι «Μακεδόνες», οι Τούρκοι, ήταν μειονοτικές νησίδες σε μία ανοιχτή Αλβανική θάλασσα».**”

“Ο αλβανικός αγώνας για την ανεξαρτησία από το οθωμανικό κράτος, δεν ολοκλήρωσε την εθνική ενότητα αφού **εκτός του αλβανικού κράτους έμειναν παραπάνω από το μισό των «εθνικών εδαφών».**”

“Η άρνηση στους αλβανικούς πληθυσμούς του δικαιώματος στον ατομικό αυτοπροσδιορισμό αποτελεί σημαντικό παράγοντα. **Η Σερβία, όπως και η Ελλάδα όπως τονίζεται «είναι χώρες που καταπιέζουν τους Αλβανούς και δεν τους επιτρέπουν να αναδείξουν την ιδιαίτερη ταυτότητά τους».**”

“Οι Τσάμηδες είναι αλβανική ομάδα που καταπιέστηκε από την Ελλάδα και το ζήτημά τους θα πρέπει να λυθεί στη βάση της επιστροφής της περιουσίας, της ιθαγένειας, και της δυνατότητας εγκατάστασης στην Ελλάδα.”

“Το Κοσσυφοπέδιο πρέπει να αναγνωριστεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας και όλον τον ΟΗΕ. Επίσης πρέπει να δοθεί ουσιαστική αυτόνομία στους Αλβανούς των Σκοπίων, της Σερβίας και του Μαυροβουνίου, ενώ σ’ αυτούς που ζουν στην Ελλάδα πρέπει να δοθούν περισσότερα δικαιώματα.”

“Για τους Αλβανούς της Ελλάδας («Φλώρινα, Καστοριά και Τσαμουριά» και σε όλη την Ελλάδα) η καλύτερη λύση θα ήταν να διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα. Το ίδιο ισχύει και τους αποκαλούμενους «αρβανίτικους» πληθυσμούς της Ελλάδας -περίπου διακόσιες χιλιάδες όπως υποστηρίζεται – οι οποίοι θεωρούνται Αλβανοί και που θα έπρεπε να απολαμβάνουν εκπαιδευτικά δικαιώματα. ”

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν ότι, **ο αλβανικός εθνικισμός που οραματίζεται την Μεγάλη Αλβανία, δεν αποτελεί φαντασίωση μιας “ γραφικής ομάδος πολιτών της Αλβανίας”**. Αντιθέτως, αποτελεί μια παγιωμένη ιδεολογία της πολιτικής όλων των Κυβερνήσεων της Αλβανίας από συστάσεως του Αλβανικού Κράτους και αφορά στον αλβανικό παράγοντα των Βαλκανίων. **Αυτός ο εθνικισμός εργαλειοποιείται ανάλογα με τη διεθνή συγκυρία των εξελίξεων στην περιοχή.**

Όσον αφορά στο Κόσσοβο, είδαμε τον Πρωθυπουργό της Αλβανίας, πριν από ένα περίπου μήνα να δηλώνει ότι ο τελικός στόχος της πολιτικής του καριέρας είναι να ενώσει την Αλβανία με το Κοσσυφοπέδιο. Μια δήλωση, που αν εξαιρέσουμε την άμεση αντίδραση της Ρωσίας και της Σερβίας, πέρασε σχεδόν “στα ψιλά” από τον διεθνή παράγοντα. Αποτελεί όμως ένα ακόμη βήμα που δείχνει σαφώς την πρόθεση της Αλβανίας για τη δημιουργία της “Μεγάλης Αλβανίας”, αφού ήδη τα σύνορα μεταξύ των δύο χωρών έχουν ουσιαστικά καταργηθεί. Ταυτόχρονα οι σχέσεις Κοσόβου και Σερβίας οξύνονται, αφενός διότι το πρώτο δεν εφαρμόζει τις συμφωνίες ως προς τους σερβικούς δήμους και αφετέρου διότι η δεύτερη αρνείται να αναγνωρίσει ορισμένες εδαφικές πραγματικότητες.

Όσον αφορά στην Ελλάδα:

Πριν από λίγες ημέρες διοργανώθηκε στα Τίρανα από το Ιδρυμα Cameria Hasan Tahsini και την Ακαδημία Albanian Roots, έκθεση περί «**γενοκτονίας των Τσάμηδων**», που μάλιστα φιλοξενήθηκε στην εξωτερική περίφραξη του Προεδρικού Μεγάρου. Η έκθεση πέρα από την αποκαλούμενη «**γενοκτονία των Τσάμηδων**», περιλάμβανε αλυτρωτικές αναφορές σε «**κατοχή αλβανικών εδαφών από την Ελλάδα**» με παρουσίαση χαρτών που φαίνεται η “ιστορική συνέχεια” της Αλβανίας με ελληνικά εδάφη μέχρι την περιοχή της Θεσπρωτίας. Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε αυτή την ανιστόρητη και προκλητική ενέργεια των Τσάμηδων Αλβανών, είναι ότι την παραπάνω έκθεση επισκέφθηκε επίσημα και ξεναγήθηκε από τους διοργανωτές ο Πρόεδρος της Αλβανίας Ιλίρ Μέτα.

Πολύ συχνά εξαπολύονται κατά των Βορειοηπειρωτών Ελλήνων μαζικές βιαιότητες υπό την κάλυψη των αρχών όπως π.χ. τον **Δεκαπενταύγουστο 2013 στην Πρεμετή**, όταν με τρόπο βίαιο κτυπήθηκαν οι ιερείς της πόλεως και παρεμποδίστηκαν οι πιστοί να εισέλθουν στον Ι. Ναό για την εορτή ενώ βανδαλίστηκε και η εκκλησία από παρακρατικές αλβανικές ομάδες με την “**συμπαράσταση**” των τοπικών δημοτικών αρχών.

Δεν μπορούμε όμως να ξεχάσουμε και τη **δολοφονία του ομογενή Βορειοηπειρωτή Αριστοτέλη Γκούμα στη Χειμάρρα τον Αύγουστο του 2010**, γιατί υπερασπιζόταν το δικαίωμά του στη μητρική του γλώσσα,

αλλά ούτε και την άνανδρη **δολοφονία πριν από 3 χρόνια του Κωνσταντίνου Κατσιόφα ανήμερα της εορτής της 28^η Οκτωβρίου στο Βουλιαράτι.**

Η ανθελληνική ιδεολογία με την οποία είναι “ διαποτισμένη” η πολιτική της Αλβανίας απέναντι στη χώρα μας είναι προφανής και εκδηλώνεται με κάθε ευκαιρία όπως για παράδειγμα το 2014 με την απογραφή του πληθυσμού όταν **Αλβανοί πολίτες κατήγγειλαν ότι οι αρχές νόθευσαν την απογραφή του πληθυσμού μειώνοντας δραματικά τον αριθμό των Ορθοδόξων και των Ελλήνων.**

Ιδιαίτερα εμφανής βέβαια ήταν η ανθελληνική αυτή συμπεριφορά αλλά και η υπεροψία της αλβανικής ηγεσία στην περίπτωση που το 2009 μετά από 3 χρόνια διαπραγματεύσεων υπεγράφη η Συμφωνία για την ΑΟΖ με την Ελλάδα, αλλά **την ακύρωσε το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας μετά προσφυγή του Έντι Ράμα αρχηγού της αντιπολιτεύσεως τότε, προφανώς με απαίτηση της Τουρκίας. Εύκολα διαπιστώνει κανείς από το σκεπτικό της απόφασης ότι στην Αλβανία έχει υιοθετηθεί πλήρως η τουρκική οπτική γωνία για τον ορισμό των θαλασσιών ζωνών και ως είναι αντίθετη με τις αρχές του διεθνούς δικαίου και τη Σύμβαση UNCLOS, στην οποία η Αλβανία είναι μέλος.**

Όσον αφορά στις σχέσεις του αλβανικού παράγοντα με τα Σκόπια:

Από τα αποτελέσματα των πρόσφατων δημοτικών εκλογών, καταδείχτηκε η άνοδος του αλβανικού στοιχείου. Το γεγονός αυτό θα επιφέρει ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις στη γειτονική μας χώρα καθιστώντας τον αλβανικό παράγοντα ρυθμιστή αυτών των εξελίξεων. Μόλις χθες, 5 Δεκ 2021, με ανακοίνωση του Πρωθυπουργού Ζάεφ έγινε γνωστή η συνεργασία σε κυβερνητικό επίπεδο του κόμματός του με το μικρό αλβανικό κόμμα “ Συμμαχία για τους Αλβανούς – Εναλλακτική” του Αφρίμ Γκάσι, που μέχρι τώρα ήταν στην αντιπολίτευση. Έτσι μαζί και με το μεγαλύτερο αλβανικό κόμμα του Αλί Αχμέτι (DUI), η Κυβέρνηση Ζάεφ εξασφαλίζει τους 63 από τους 120 βουλευτές στη Βουλή. Το μικρότερο αλβανικό κόμμα BESA εγκατέλειψε την Κυβέρνηση και πέρασε στην αντιπολίτευση. Η εκτίμηση βέβαια είναι ότι αυτή η κυβερνητική στήριξη στον Ζάεφ από τα αλβανικά κόμματα αποτελεί προσωρινό τακτικισμό, προκειμένου η αλβανική μειονότητα των Σκοπίων να συμμετάσχει στον κυβερνητικό

σχηματισμό και να αποτελέσει ρυθμιστή των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα αυτή.

Από τη “γεωγραφία” του πληθυσμού στα Σκόπια διαφαίνεται η δυναμική ανάπτυξη του αλβανικού πληθυσμού που αποτελεί πλέον το 30%- 35% του συνολικού πληθυσμού, ενώ το Σλαβικό στοιχείο θεωρείται από την Βουλγαρία ότι αποτελεί μέρος του Βουλγαρικού Έθνους με γλώσσα Βουλγαρική. Η διπολική αυτή δυναμική που απορρέει από τις μακροχρόνιες διαφορές και εντάσεις μεταξύ των δύο αυτών εθνοτήτων δημιουργούν για το κρατίδιο αυτό συνθήκες αστάθειας και πολιτικής πόλωσης που θα επηρεάσουν καταλυτικά την σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Στην πόλωση και την αστάθεια αυτή δεν πρέπει να παραβλέψουμε και τον ρόλο του ανερχόμενου ακροδεξιού εθνικιστικού κόμματος του VMRO του κ . Μιτσκόσκι που έχει τη στήριξη της Τουρκίας.

Κατόπιν αυτών, με την πολιτική και κοινωνική ρευστότητα που αποτυπώνεται τόσο στο Κόσσοβο όσο και στα Σκόπια με έντονο τον αλβανικό μεγαλοϊδεατισμό, απαιτείται η ιδιαίτερη προσοχή μας για την εξέλιξη της καταστάσεως στα Βαλκάνια. Έγκαιρες εκτιμήσεις, σοβαρές προβλέψεις, απόφασιστική πολιτική και έξυπνες συμμαχίες θα βοηθήσουν να δομήσουμε για την Πατρίδα μας την Εθνική Στρατηγική για τα Βαλκάνια που θα αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, ειρήνης και εμπιστοσύνης προς όλους.

**Αντιστράτηγος ε. α. Θεόκλητος Ρουσάκης.
Επίτιμος Διοικητής του Β΄ Σώματος Στρατού.**